

Sygn. akt II KO 46/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie skarżącej **S.M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 października 2017 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w P.,

o przekazanie sprawy o sygn. akt VII Kp (...) innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę Sądu Rejonowego w P., o sygn. akt VII Kp (...),
do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. postanowieniem z dnia 27 lipca 2017 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy o sygn. VII Kp (...) innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawidliwości, motywując to głównie okolicznością, że sprawa dotyczy zażalenia S.M. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez sędziego Sądu Rejonowego w P., prokuratora Rejonowego w P. oraz Komendanta Komisariatu Policji w T. w sprawie Ds. (...), tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w P. zasługuje na uwzględnienie.

Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od obowiązku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawidliwości za takim właśnie

przekazaniem przemawiają. Taka wyjątkowa sytuacja ma miejsce w rozpoznawanej sprawie. Skarżąca S. M. złożyła bowiem zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia, z jej zawiadomienia, śledztwa o przekroczenie uprawnień przez sędziego Sądu Rejonowego w P., prokuratora Rejonowego w P. oraz Komendanta Komisariatu Policji w T. w sprawie Ds. (...), tj. o popełnienie czynu z art. 231 § 1 k.k.

W zaistniałej sytuacji, rozpoznanie zażalenia przez Sąd miejscowo właściwy mogłoby wywołać u strony postępowania, a także w odbiorze społecznym, przekonanie o działaniu tego organu niejako we własnej sprawie (zawiadomienie dotyczyło bowiem czynu m.in. sędziego orzekającego w Sądzie właściwym miejscowo do rozpoznania sprawy), zaś dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu celem wyeliminowania wątpliwości, chociażby obiektywnie bezzasadnych, co do tego, że sprawa zostanie bezstronnie rozpoznana w razie pozostawienia jej w kompetencji Sądu właściwego.

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że określona art. 37 k.p.k. przesłanka przekazania rozważanej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu została spełniona.

as